

Bet Horaah Ern Gilville Shaare Ezra

Parshat Behar-Bechukotai **Zmanim for New York:** Candle Lighting: 7:44pm Shabbat ends: 8:51pm R"T 9:16pm

Shaare Ezra is a one of a kind, multi-faceted organization that's there for the community. Under the leadership of

HaRav Shay Tahan שליט"א. Shaare Ezra feels that proper Halachic guidance should be accessible to everyone, therefore we offer the community the opportunity to call, text, WhatsApp, or e-mail any halachic questions they may have, through the

Bet Horaah, where qualified, trained and ordained Rabbis are available to answer your questions in English, Hebrew and Russian.

Shaare Ezra is from the community-for the community.

> Call/Text: 347-918-4088 WhatsApp: 347-666-3467 Email: askhalacha1@gmail.com Website:

www.askhalacha.com Over 2,000 classes can be found at Rabbishavtahan.com

Note of gratitude To Our generous donor for the continuing support and help. May Hashem answer all his prayers and merit to see his children become Talmidei Hachamim! Thank you.

We would like to express our appreciation to the gracious donor and his partner for partnering with us on this project and supporting our Kollel. May there always be Shalom in their home and work place and have the merit to keep helping Klal Israel.

BOYCOTTING ANGEL BAKERY RABBI SHAY TAHAN

*TO RECEIVE THE WEEKLY NEWSLETTER PLEASE TEXT OUR HOTLINE 347-918-4088

עומר בר לב

Gershon Edelstein Shlit"a. This act was viewed as a direct insult on the Rabbi and desecration of the Torah.

Leaders of the Charedi community around boycott on Angel Bakery, Israel's largest עד שיפטרו את commercial bakery. This boycott indeed took a heavy toll on the bakery's revenue

as several significant yeshivas such as the Mir, tion and using means to stop wrongdoings. Hevron and many others have announced that The Mitzvah to rebuke is different from the Mitzthey will cut ties with the company.

munity to other religious communities as well, and even many people who are secular joined the boycott as a form of respect to the Rabbi as they feel that the act of Bar-Lev was wrong and distressful. How do we view a boycott in Halachic terms?

Rebuking vs Protesting.

What is the purpose of a boycott? Is it a form of rebuke תוכחה?

The Mitzvah of rebuking must be done with a purpose that the person being rebuked should change his ways and repent; but in a case where the person is totally secular—and certainly if he is anti-religion such as Bar-Lev—then our Sages say that it's not permitted to rebuke (יבמות דף סה ב) him because he won't listen:

אמר רבי אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון: כשם שמצוה" על אדם לומר דבר הנשמע [דכתיב (ויקרא יט) הוכח תוכיח להוכיח מי שמקבל הימנו - רש"י] כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע. רבי אבא אומר: חובה, שנאמר אל "תוכח לץ פן ישנאך, הוכח לחכם ויאהבך

Last week the Charedi community in Israel was Just as it is a mitzvah for a person to say that outraged to hear that the chairman of Angel Bak- which will be heeded, so is it a mitzvah for a perery and former Public Security Minister, Omer Bar- son not to say that which will not be heeded. Lev, protested outside the home of the elderly Meaning that one should not rebuke those who Gadol Hador, the Rosh Yeshiva of Ponevizh, Rabbi will be unreceptive to his message. Rabbi Abba

> says: "It is obligatory for him to refrain from speaking, as it is stated: 'Do not reprove a scorner lest he hate you; reprove a wise man and he will love you."

the country immediately have called for a לא קונה באנג׳ל To understand this further, we must first understand the distinction between three different concepts: the Mitzvah to rebuke, the obligation to protest, and taking ac-

vah to protest in various ways, but the main The boycott spread quickly from the Haredi com- difference is that the purpose of rebuking is to change the ways of the sinner, while the obligation to protest is in order to express disagreement with that which was done.

> When one rebukes he must understand that he is doing so in order that the person sinning will change his ways, thus the Mitzyah of rebuking is only if one has a relationship with the person being rebuked; otherwise he is exempt because he won't listen (ביאור הלכה סימן תרח ד"ה חיב).

> There is also a difference between a person who sinned privately and one who sinned publically. Those who sin privately should be rebuked privately, whereas if one sins publicly then one should do whatever it is necessary to stop the

DO YOU LIKE THIS NEWSLETTER? BE PART OF THE ZIKUI HARABIM!!

THIS NEWSLETTER IS NOW AVAILABLE IN BROOKLYN, CHICAGO, FIVE TOWNS, GREAT NECK, LOS ANGELES, MIAMI, MONSEY, PHOENIX, QUEENS AND TORONTO! DONATE TODAY TO HAVE A PART IN OUR GROWTH. BECOME A PARTNER FOR \$180 MONTHLY FOR 12 MONTHS!

CONTACT 347-666-3467 TO SPONSOR TODAY!

BOYCOTTING ANGEL BAKERY

Chilul Hashem (משנ"ב סימן תרח סק"יו).

physical, or even just starts being verbally abusive, one is ex- sake of the religion (חוט שני עמוד הכג).

verbally or physically while helping another. When we protest however, the purpose is for ourselves to show that we aren't agreeing with whatever was said or done, and therefore one should protest even if he might get hurt (309 הבית היהודי עמוד).

Also, when rebuking the public at large that are doing something wrong it is sufficient to rebuke one time, but when rebuking a single person we should rebuke as many times as it takes until he changes his ways (רמ"א סימן תרח ס"ב).

That is for rebuking, but when protesting there in no obligation to protest more than once, even a single person, because protesting is only to express that we aren't agreeing with whatever was said or done (חוט שני, יוה"ב עמוד קיט).

If a person witnesses something wrong he must rebuke The amazing response of the public in this particular case (unless he is exempt because of the reason explained above), and if he doesn't, he gets punished together with the sinner.

Protesting in Demonstrations.

There is a third category that is different from the above two. This category is if we see that people are trying to do things

that might affect our Yidishkeit, then we should go out and Another difference is that if the person being rebuked gets use our influence, as directed by the Gedolei Torah, for the

empt from rebuking, because we aren't obligated to get hurt Rav Elyashiv was asked (קובץ תשובות ח"א סי' מד) if going out to

the streets to protest those who violate Shabbat fall under the category of rebuking. The rabbi answered that it isn't a form of rebuke, rather its purpose is to try to stop, as much as possible, the widespread desecration of Shabbat in public areas.

When we hear of someone who is assaulting or degrading a rabbi in any way, we must protest or risk being punished for keeping silence.

The Gemara (בבא מציעא פד,ב) speaks of the great Rabbi Eliezer that was punished because of a single incident that he didn't protest the honor of a Talmid Chacham.

Another story is told (רש"י סנהדרין מד,ב) of a great person who was buried in disgrace because he didn't protest when he heard someone speak negatively of the Rabbis.

with the bakery is actually very much aligned with the Halacha, as the Gemara (יומא בג,א) says that a Talmid Chacham should not forgive those who insult him until they ask for forgiveness, he also shouldn't take active revenge but rather others should avenge his honor.

THE ADDICTION OF MONEY

During this period of time from Pesach to Shavuot, we all year's produce. If, however, he desires money and became count the days of the Omer in anticipation of receiving the suspect of trading in the seventh-year fruits, his fate is to Torah. The Torah is truly a gift with timeless lessons for all sell his movable property. If he still does not repent, he will

of us, and learning from the Torah, we gain tremendous insights on how to properly conduct ourselves throughout our lives. A great example of this can be found towards the end of our Parashah, where Rashi expounds on the Verse forbidding against making idols:

לא תעשו לכם אלילים .כְּנֵגֶד זָה הַנִּמְכָּר לְגוֹי, שֵׁלֹא יֹאמַר הוֹאִיל ורבּי מַגלָּה עריוֹת, אף אַנִי כַּמוֹתוֹ, הוֹאיל וַרבּי עוֹבד ע"ז, אף אַני

בָּמוֹתוֹ, הוֹאִיל וָרַבִּי מְחַלֵּל שַׁבַּת, אַף אַנִי כִּמוֹתוֹ, לְכַךְ נֵאָמְרוּ מִקְרֵאוֹת הַלַּלוּ; וָאַף הַפַּרַשִׁיוֹת הַלַּלוּ נָאָמְרוּ עַל הַסֶּדֵר: בַּתְּחַלָּה הַזָּהִיר עַל ָהַשָּׁבִיעִית, וָאָם חַמַד מַמוֹן וְנֵחָשַׁד עַל הַשָּׁבִיעִית, סוֹפוֹ לְמִכּּר מְטַּלְטָלֵיו, ּלְבַךְ סַמַךְ לַהּ וָבִי תִמְבָּרוּ מִמְבַּר , לֹא חַזַר בּוֹ, סוֹף מוֹבֶר אֲחַזַּתוֹ, לֹא חַזַר בּוֹ, סוֹף מוֹכר אֶת בּיתוֹ, לֹא חזר בּוֹ, סוֹף לוֹה בַרבּית — כֹּל אלוּ האחרוֹנוֹת קָשׁוֹת מָן הָרָאשׁוֹנוֹת — לֹא חָזַר בּוֹ, סוֹף מוֹבֶר אֵת עַצְמוֹ, לֹא חָזַר בּוֹ, לֹא ַדִיוֹ לִישִׂרַאֵל אֶלַא אֲפַלּוּ לְגוֹי:

Translation: The commandment of not making idols is repeated here with reference to one who has sold himself as a slave to a non-Jew, in order that he should not say "Since my master practices immorality I will be like him; since my master worships idols, I will be like him; since my master desecrates the Sabbath, I will be like him".

First, Scripture warns the people about the seventh

eventually have to sell his fields. If he even then does not repent, he will eventually have to sell his home, [i.e., first he sells his belongings, then his property, then his home and then even borrowing with interest which is more severe than selling one's property; thus, the passage continues accordingly, for] if he still does not repent, he will eventually have to sell himself as a slave.

Rashi's words here seem to pose a few difficulties:

Rashi says that the slave should not say that just as his master practices immorality, worships idols and violates the Shabbat, then the slave would do the same. Why would the slave be allowed to do so as well?

Rashi says two separate ideas and ties them together; first he talks of the idea that the slave feels he is permitted to sin just like his master, and then he says that one who sins gets punished and if he doesn't repent he slowly loses everything he has. What's the connection between those two ideas and why does Rashi tie them together?

Rashi keeps mentioning that the person who worked his field on the seventh year didn't repent. If that field was the second thing he was forced to sell, how does he

THE ADDICTION OF MONEY

keep on working the field after it was sold?

and addiction to money and to live a lavish lifestyle, more than the sin of working the field on the seventh year. Rashi explains the chain of events that occur to the person who desires money. First, his strong desire would get him to work on the seventh year, or in today's days he would work on Shabbat, then when he wouldn't have enough money to maintain his lifestyle, he would sell his field, and if he doesn't stop his desire for spending then he would even go to the extent of selling his own home, until he ends up selling himself as a slave. In Torah's terms we call such a per-

son a slave to his desires. Therefore, when Rashi says that he ends up being sold as a slave, it can really mean that he Perhaps we can suggest that Rashi emphasizes the lust becomes a total slave to his desire of money and spending. With this we can also understand why Rashi says that he feels that should be allowed to sin with immorality, worships idols and violating the Shabbat. When a person becomes addicted to a certain sin he feels that any obstacle to get to his desire is permitted, even if there is absolutely no way to permit it, he finds reasons in his mind to say it's permitted. It may even go so far as to "kosher" all of his sins to ensure he will get his way and further feed his desires.

כתיבה תמה

״אין שיעור לעובי האותיות״ (מאירי בקרית ספר מאמר ג')

The letter "u" that is in front of us lost most of its base to the left which makes it look more like the letter "v" with a thin and short line coming

Some people wanted to deem this letter kosher, claiming it's still considered an עי"ן based on a

principle mentioned in the Mishna Berura called: (סי' לב ס"ק o to retain its kosher status.

This way of understanding is clearly wrong, since this principle of "אין שיעור לעובי האותיות" doesn't apply here at all, but We see that one should not consider every line that comes applies only when the entire letter is made very thin and has a clear appearance of the way that letter should look.

To explain this better we can quote the words of Rabbi Shlomo Mualem (Head Posek of Mishmeret Stam in Israel). He said in a class that whenever this principle contradicts the way this letter looks to the eyes, we rule according to the way it looks to the eyes.

The Rambam's words also indicate this way as he says that The above demonstrates again the idea that one may not one must write in a way that the person reading should "run" with his reading, meaning that the writing should be smooth, without halting to try and inquire what letters are before him. Rabbi Stern (משנת הסופר עמוד ס' בביאור הסופר ד״ה כמו) explains that in the case that the letters "p" and "r" touch each other slightly on the bottom, we can still erase that line and kosher the letters. He then asks that if we apply the

above principle of "אין שיעור לעובי האותיות" we can see that when those two letters are touching, the letter "v" is formed. The Rabbi answers that we don't say that, as we only use the above rule when the entire letter is thin (or thick), but not when in relation to the rest of the letter some lines are very thin.

He again explains (ביאור הסופר סי' טז ד״ה והמשונות) this idea from the Mikdash Me'at (יו"ד רעו ס"ק מה), who explains that many Sifrei Torah have some odd letters with special lines אין שיעור לעובי האותיות" (מא", meaning there is no measure to coming out of them with different shapes. He asks why won't the thickness of the letters. According to this principle, the we consider them as part of the limbs of the letters and say thin line that stretches to the left saves the letter allowing it that the letter lost its correct shape. He answers that since they are done very thin, they aren't considered as part of the letter, but only like a Tag (crown).

out of the letter as a crucial limb of the letter. This is demon-

strated again with a letter "\n" which has a thin line coming out from its top right. The Mishnat Hasofer says it's still considered "r" although using the above principle it might resemble a "T". He explains that since the line is very thin in relation to the letter, it's still considered a kosher "ר".

Pasken based on merely learning some Halachot from the Mishna Berura, as the Mishna Berura only brings the basics, but Safrut has much more Halachot than just the basics. Also, learning the Halachot without getting an extensive and thorough training, called "Shimush" one should abstain from this tedious profession.

EXCERPTS FROM THE NEW SEFER TEHILLIM

הוסיף עוד כמה טעמים לאסור זה וסיים שכבר צווח הנביא מלאכי באומרו: ״הקריבהו נא לפחתך, הירצך״, וכן כאן אם יאמר איזה בקשה לפני המלך ויכפיל וישלש התיבות, הכי ישמע לקולו ובקשתו, קל וחומר בן בנו של קל וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה. לא יעשה כזאת בישראל, ולכן אם החזן המזמר יראת השם נוגע בלבו ושומע בקול תוכחה, ולא שביק היתרא ועביד איסורא, הלא יכול לזמר בנעימות וקול ערב מבלי לכפול התיבות וגו

אין לקורא או למזמר פרקי תהלים לכפול תיבות על מנת להשוות הגדולה וכל המוסיף גורע. ואחר שהסכים המהר"ם שי"ק עם דברי השואל התיבות לנגינתו.

> וכבר נשאל בזה בשו"ת מהר"ם שי"ק (או"ח סי' לא) וראית השואל מהלל ששם אמרינן מקום שנהגו לכפול כופל, ומשמע דבשאר דוכתי אין לו לכפול, וכן דבר ברור שכל תיבה ותיבה יש לה סוד מנוי וספור מאנשי סכנסת

EXCERPTS FROM THE NEW SEFER TEHILLIM

אולם בערוך השלחן (או״ח סי׳ שלח סק״ח) אף שגם בעיניו אין נכון הדבר האלקים ימלט מזה, ואנחנו ללמד זכות באנו על זרע קודש שתומי עינים. ואולי אולם כיון שבזמנו רבים עשו כן לכן ראה ללמד זכות על העושים כן, וז"ל: מדאמרו חז"ל רק על 'שמע שמע' משתקים אותו, שמע מינה דבשארי תיבות "וגם במה שאומרים התיבות וכופלים ומשלשים ופורשים הנאטי"ן לפני לית לן בה אם כופלים ומשלשים. וגם על הנאטי"ן הפרוסים לפני העמוד אין העמוד למען יזמרו על פי חוקי הזמרה, וכל יראי אלקים מצטערים בזה ואין לנו לומר בזה טעם איסור ברור, ולכן הנח להם לישראל מוטב שיהיו שוגגין בידם למחות, כי ההמון פרוע ואין שומעין בזה לדברי חכמים, באמרם שזהו וכו"י, והביא דבריהם האור לציון (ח"ב עמוד עח).

אצלם עונג שבת ועונג יום טוב. ואולי באמת אין איסור בזה, וטוב לפני

חרם צרכנים

אם על פי ההלכה מותר לפגוע בפרנסתם של אנשים שלא התנהגו כשורה, או שמא אסור לפגוע בדבר כל כך רגיש?

> שלום לשואל הנכבד. אכן מצאנו בדברי רבותינו מקורות רבים לפגיעה בפרנסתו אדם שחטא ביודעין ובצורה חמורה

> > והנה כמה דוגמאות:

חרם צרכנים מצאנו כאשר שמואל (סוכה לד,ב) ראה שסוחרי ההדסים העלו מחירים לפני סוכות בזמן שכולם זקוקים להדסים. מיד הזהיר אותם שמואל שאם לא יורידו את המחיר לשער הנכון, הוא יודיע קבל עם ועדה לא לרכוש

הדסים מהודרים ודי שיהיו ההדסים כשרים. במעשה זה מחירי הדסים המהודרים ירדו באופן משמעותי מאחר שהביקוש יקטן.

דוגמה נוספת עם שמואל (פסחים ל,א) הייתה במנהג עירו לקנות סירים חדשים אחר חג הפסח, וממילא הסוחרים היו מקפיצים ומעלים את מחירי הסירים. שמואל דרש שמחירי הסירים החדשים יחזרו למחירם המקורי ואם לא הוא ידרוש מהציבור להשתמש בסירים הישנים שלהם לאחר הפסח, וממילא איש לא ירכוש סירים חדשים.

חרם צרכני (ראה משנה כריתות א,ז ותענית ב,ט) היה טקטיקה מקובלת בשהמוברים הפקיעו את השער ועליהם זעק הפסוק: "שבור זרוע רשע". חז"ל (מגילה יז,ב) ידעו שהפסוק מתייחס לסוחרים אלו מכיון שבתחילת הפסוק נאמר (תהלים י,ט): "יארב במסתר כאריה, בסוכו יארוב לחטוף

שלום לכבוד הרב. בעקבות מעשיו הבזויים של בר לב, הציבור עני", ורש"י מסביר שהפסוק מוקשה שכן מה לגנב לגנוב את העני שאין לו החרדי החליט להחרים את מאפיית אנג'ל. ואף על פי כן אני תמה מאומה, האם לא עדיף לגנוב את העשיר? אלא שהכוונה בפסוק היא לסוחרים המנצלים את הנצרכים בשעת צרה ומעלים את מחירי הסחורה. חז"ל (ראה בבא בתרא צ,ב) דברו גם על מנהג אחר חמור מהראשון, והוא שהיו הסוחרים קונים את כל הסחורה בשוק, ואז היו מעלים את מחירי השוק בלא מפריע כיון שלא היו להם מתחרים.

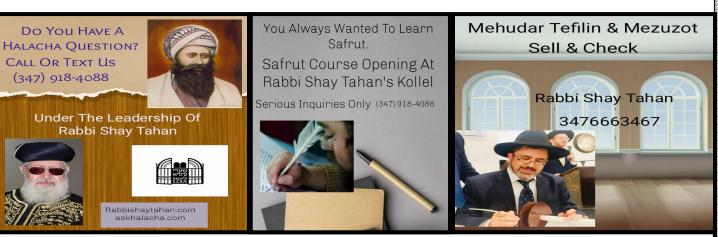
ועליהם דרשו את הפסוק (עמוס ח,ה): "לאמר מתי יעבור החודש ונשברה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה והגדילה שקל ולעות מאזני מרמה", דהיינו שאמרו לעצמם הסוחרים שקנו את כל הסחורה: מתי יעבור החודש ואז נמכור את הסחורה שלנו במחיר גבוה. הפסוק ממשיך ואומר שהשם נשבע לא לשכוח את מעשיהם האכזריים.

משום מעשים אכזרים אלו קבעו חכמינו ברכה מיוחדת בתפילת העמידה הנקראת ברכת השנים. בברכה זו אנו

מבקשים מהשם להביא עושר לעולם כדי שיהיה שפע וממילא לא יתאפשר לאותם סוחרים להעלות מחירים ללא הצדקה.

גם במקרים שלא היו בהם ענין כלכלי מצאנו שאפשר להעניש את השני בכח הצריכה, וכגון מה שנאמר בגמרא (קידושין כח) שהקורא לחבירו רשע, רשאי לירד עמו לחייו, ורש"י מסביר שכוונת מאמר זה הוא שרשאי למעט ממנו את פרנסתו ולירד לאומנתו.

ובמיוחד הדברים נכונים כשאדם מבזה תלמידי חכמים ואת כבוד התורה בשם שנפסק בשולחן ערוך (יו"ד סימן רמג ס"ז) שהיו מנדים אותו, ולכן ודאי שאדם החוטא כנגד גדול הדור יש לנו חובה לנקוט באופן הענשה העומד לרשותינו שבמקרה הזה הוא חרם הצרכנים.

Dedications from our Partners

REFUAH SHELEMA CHAIM YISROEL BEN TOVA RIVKA

LILUI NISHMAT HANUKA BEN YOSEF YOSOFOV **DAVID BEN ZOHOV**

REFUAH SHELEMA ESTHER BAT MAZAL RACHAMIM BEN MIRIAM

MAY HASHEM SEND SPECIAL STRENGTH IN TORAH AND ALL THE BERACHOT TO DAVID AKIVA AND RACHEL LEON.